

Başkan Bağlı'nın "Vatan Size Minnettardır" Konseri Konuşma Metni

Çok değerli misafirlerimiz ve güzide korumuz,

15 Mart dolayısıyla bir araya gelmiş bulunmaktayız.

Tabii gazi bir millet. İmparatorluğun kurucusunun unvanı da Gazi'ydi. Cumhuriyetin kurucusunun da, ömrünün sonunda kadar itinayla muhafaza ettiği ön adı Gazi'ydi. Yani bizim iki devletimiz de, İmparatorluğun kurucusu da bir Gazi, İmparatorluğun her haliyle, külli halefiyetle varisi olan devletin kurucusu da bir Gazi. Gazi bir millet. Orta Asya çok kuraktı, onun için Türkler Orta Asya'yı terk edip Avrupa'ya doğru, Batı'ya doğru yola çıktılar. Bu bir tez ama bir gaza ideolojisinin olduğu, hem alp hem eren hem gönül ehli, aynı zamanda da kılıç tutan, zalime boyun eğdiren bir geleneğin evlatlarıyız. Biz bu coğrafyaya gazilerin torunları olarak geldik. 1071'de girişi yaptık, 27 Ağustos olduğu söylenir, tarihler çok net değil. Garip bir tecelli diyelim, 26 Ağustos 1922'de de son tapu senedimizin makbuzunu kestik. Herhalde insanlık tarihinin az milletlerine nasip olan bir olaydır. 200 bin kişilik muazzam bir ordu. Fransız Başbakanının tabiri ile "Kağrı kamyonu yendi." 190 bin kişilik ayaklarında çarık, ellerinde bizim o eski Abdülhamit dediğimiz o beşli mauserlerle Yunan komuta heyetinin tamamının esir alındığı o gün 1683'ten beri başlayan aslında bir medeniyetin, bir ümmetin, bir milletin dönüm noktasıydı. Kim ne derse desin bu haç ile hilalin savaşıydı. Konulan nokta itibariyle de 1683'ün rövanşıydı. Türk dedi ki: "Buraya kadar geri çekilebilirim, bundan sonra artık geri çekilmem mümkün değil."

15 Mart peki? 15 Mart aslında bir millet olarak devam edeceğimizin ispatıydı. 15 Mart 1915. Öncesinde bir Balkan Harbi yaşadık. Eski eyaletlerimiz olan devletler bir araya geldi. Osmanlı İmparatorluk ordusu çeşitli nedenlerle muazzam bir hezimete uğradı. Tarihimizin utanç sayfaları. 500 yıllık Türk olan beldeleri birkaç yılda kaybettik. Kosova'dan İpek'e, Üsküp'den Manastır'a. Bu feci hezimetten sonra bütün dünyada şöyle bir kanaat vardı: "Türk ırkı artık savaşılabilecek bir ırk değildir. Bu milletin artık askeri bir değeri yoktur." I. Dünya Savaşı'na girerken İttihatçılar bu savaşa hemen girdi, Almanların yanında saf tutuk. Bütün tarihi belgeler şunu gösterir: İngiltere bizimle müttefik olmaya yanaşmaz. Çünkü zayıf müttefik savaşta sırtta yüküdür. Osmanlı Devleti'nin savaşta hiçbir değeri yoktur. "Kim bununla müttefik olursa onu da kendisiyle birlikte batırır" diyorlar. Hiçbir askeri değeri olmayan, artık yok olmak üzere olan, nüfus belki 22 milyon ama bunun çok az bir kısmını asker altına alabiliyor. Çünkü biliyorsunuz gayrimüslimler asker altına alınmaz. Araplardan da asker toplamak mümkün değil. 16 milyon Türk'ün yarısı zaten kadın. Geriye 8 milyon kalıyor. Bunun da yarısı çoluk çocuk derken en fazla askere alınacak nüfus 4 milyon. Çoğu zaten yoksul. Daha yeni bir savaştan çıkmış, hatta iki savaştan; Trablusgarp ve Balkan Savaşları. Müttefik olmaya değer değil. Bizimkiler kaç kere İngiltere'ye teklif ederler, İngiltere olmaz. Çok bilinmez ama Rusya'ya bile ittifak teklif eder

Talat Paşa Livadia'da Çarı karşılamaya gittiğinde. Rusya da artık "Ölüm fermanınız verilmiş. Hasta adam artık ölmek üzere." der.

İşte Çanakkale'nin büyüklüğü burada. 15 Mart 1915 Yenilmez Armada, Büyük İngiliz ordusu, ki 300 yıldır hiçbir savaşta yenilmemiş ordu. Gemilerinden birisinin adı sanırım Batırlmaz'dı ve denize indirildiğinde "Tanrı bile batıramaz" demişlerdi. O Çanakkale'nin soğuk sularında batan gemilerden biriydi. 15 Mart'ta Yenilmez Armada, Büyük İngiliz İmparatorluğu, Osmanlı ile güç mukayesesi yapıldığında gücü 1'e 200, GSYİH'dan, çelik üretiminden, hangi gösterge ile ölçerseniz ölçün, Büyük İngiltere İmparatorluğu ile Osmanlı İmparatorluğu'nun güç mukayesesi 1'e 200'dü. Ama 15 Mart 1915'te Yenilmez Armada, iki-üç asırdır yenilmeyen Armada Mehmed'in çakaralmazları karşısında, balyemez topları karşısında Boğaz'ın serin sularına gömüldü. "Türk halen bir millet olarak vardır, kısa vadede de yok olacak bir millet değildir" 15 Mart'ın dediği buydu.

"Efendim Alman silahları kullanıldı" bu büyük bir yalandır. Çünkü henüz Bulgaristan savaşa girmediği için Almanya'dan silah ve mühimmat desteği gelmiş değildi. Önemli oranda Abdülhamit zamanında yapılmış olan istihkamlar ve 1870'lerden kalma toplardı. Öyle modern Schnieder topları da yoktu. Ama muazzam bir inanç ve Seyit Çavuş'un dediği gibi, biliyorsunuz 360 kiloluk topu sırtına alıyor, sonra döndüğünde bataryadaki bir arkadaşının gözünü kaybettiğini görür. "Gözlerimi kaybettim hiç önemli değil der. Bu gözler öyle bir manzaraya şahitlik etti ki bir daha hiçbir şey görmese değer. O geminin battığını gördüm" der.

"Efendim ama 1918'de Mondros'ta İngilizler geçti." 1915'te geçseydi İstanbul işgal edilirdi. Çarlık Rusya'ya yardım giderdi. Bolşevik İhtilali olmazdı ve şu anda Anadolu'nun yarısı Türk değildi. Bu kesin bir tarihi hakikat. 1915'te biz Türk'ün devam edeceğini bütün dünyaya gösterdik. Millet olarak yok olmadığımızı, kısa vadede yok olmaya niyetimiz olmadığını gösterdik. Üç asırdır en büyük rakibimiz olan Çarlık Rusya'ya yardımın gitmesini engelleyerek Çarlık Rusya'nın çökmesini sağladık. Dünya tarihini değiştirdik 15 Mart'ta. Dolayısıyla 1918'de mütareke sonrası geçen gemilerle 1915'te boğaza çakılan gemiler arasında ciddi bir fark vardır. Teknoloji ile değildi. Tamamen iman kuvvetiyleydi. Tamamen bir yurtseverlik, vatanseverlik duygusuyla idi ve bu milletin ideolojisinde var olan gaza ideolojiyleydi. Artık burası son nokta, Payitaht bizim için namustur. Çünkü hem başkentti hem de dar-ül hilafeydi onlar için. İstanbul terk edilmemeliydi ve işgal edilmemeliydi. Bunun için Anadolu'nun nesi var nesi yok Çanakkale'ye gönderdi.

Geçen bir şehit annemizi ziyaret ettim. "Çanakkale'dekiler 14 yaşında şehit oldukları için benim oğlum 25 yaşında şehit olabildi. Eğer onlar 14 yaşında şehit olmasalardı oğlum 25 yaşına kadar yaşamayacaktı" dedi. "Benim oğlum da 25 yaşında şehit oldu ki bir sonraki nesil yaşayabilsin."

Bizim için 15 Mart bir yola devam edeceğimizin, öyle Anadolu'yu terk edip gitmeyeceğimizin burayı Endülüs gibi terk edemeyeceğimizin ispatıydı. Burada beş vakit ezan okunacağını teminatını aldığımız gündür.

İngilizler bunu nasıl gördü? İngiliz komutanı, gemide arkada bulunan İngiliz turistlere diyor ki "İkinci çayını İstanbul'da içeceğiz." Yani onlar için zaten bu istihkamlar 1870'de, 80'de yapılmış, Yenilmez Armada bir yarım saatlik iş yapacak, sonra geçecekler Marmara'ya ve ikinci çayını İstanbul'da içeceklerdi. İkinci üzeri İngiltere'nin o güne kadar yaşadığı en büyük mağlubiyetten sonra çektiği telgrafta: "Geri çekiliyoruz! Çünkü namusundan başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir milletle savaşıyoruz." dedi.

Bu millet bu. Dün böyleydik, bugün Afrin'de görüyoruz yine böyleyiz. 15 Temmuz'da böyleydik. 26-27 Ağustos'ta Dumlupınar'da, Afyon önlerinde de böyleydik. Bu milletin mayasında bir gazalık var, bir gazilik var, bir şehitliğe özlem var.

Allahuteala bizi onların duasına layık kılsın. Cenab-ı hak bizleri onlara layık olmayı müessir kılsın. Yani burada tekrar gaziler bizim göz bebeğimizdir, şehit yakınları bizim en müsaadeye mazhar hizmet ettiğimiz kesimdir demeyi artık fuzuli olarak görüyorum. Çünkü bu bizim en temel görevimiz. Herhalde bizi bilen arkadaşlarımız da bu konuyu biliyorlar. Cenab-ı hak oradakilere, orada vefat edenlere, onların evladına, ahfadına ve ecdadına gani gani rahmet eylesin.

Mehmet Akif'in dediği gibi "Bizden bir makber beklemediler çünkü rahmet el lil alemin bihati mülemma onları kucağı ile açmış bekliyordu. Bizim inancımız onu emreder. Ölmediler, Aleyhissalâtu Vesselâm'a misafir gittiler. Ve emin olun Türkiye'nin her zor zamanlarında da yerin altındakiler olarak maneviyatıyla, dualarıyla bizim arkamızda olduklarına inanıyoruz. Yahya Kemal'in dediği gibi "Biz ölüleri ile birlikte yaşayan bir milletiz." Onlar ölmediler, onlar bizimle birlikte yaşıyorlar. Kendi kişisel tecrübemden de biliyorum en zor zamanımızda dualarıyla, himmetleriyle imdadımıza yetişiyorlar. Yeter ki biz onların emanetlerine ihanet etmeyelim. Onların anısına, onların hatırasına gerekli ihtimamı gösterelim. Allah'ın izniyle son güne kadar bu coğrafya da bu ezan inmeyecek, bu bayrak inmeyecek.

Boşuna "Ölmediler" demiyorum çünkü ölmediler. Ama bütün dünyaya şunu gösterdiler: Türk öyle kısa vadede yok olacak bir millet değildir. Herkes hesabını buna göre yapacak.

Katılımınız için hepimize teşekkür ediyorum, korumuza da ağzına sağlık diyorum.